І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 91. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 18-го ТРАВНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 18, 1966 No. 91 VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок 17-го травня 1966

В АМЕРИЦІ

СЕНАТОР РОБЕРТ КЕННЕДІ ПРОПОНУЄ ДВА БІЛЬЙОНИ на поширення медичної опіки для осіб, які закінчили 65-ий рік життя. Промовляючи на прийняттю в Ню Йорку в готелі Амерікана, нюйоркський сенатор демократ заявив, що не можна буде з успіхом здійснювати закон про медичну й шпитальну опіку над старшими після 1-го липня, коли цей закон почне обов'язувати, бо не буде подостатком лікарів, медичних сестер і вільних місць у шпиталях. Тому він пропонує, щоб федеральний Уряд призначив два більйони долярів, які треба видати впродовж найближчих 10-ох років на збільшення числа лікарів, медичних сестер та на будову нових шпиталів і медичних осередків для лікарських порад і медичної допомоги.

БІЛЬШІСТЬ ПРАВНИКІВ ПІДТРИМУЮТЬ урядовий проєкт про те, щоб незаможні особи могли мати адвокатську оборону на державний кошт. Рік тому правники-адвокати були проти цього урядового проєкту, називаючи його „соціялізованим законом". Голова Уряду Економічних Можливостей Сарджент Шрайвер сподівається після 30-го червня відкрити бюра правної поради в 26-ох більших американських містах. Не буде цих бюр в 4-ох більших містах — Балтіморі, Мемфісі, Ню Орлінсі та Сан Антоніо (Тексас). Також в трьох менших містах — в Джорджії Нешвіллі, Четтануґа і Севенно не буде цих бюр, бо місцеві адвокати відмовилися співпрацювати з Урядом в цій справі.

ҐОЛДВОТЕР ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО КОНСЕРВАТИСТИ матимуть знов більшість на Крайовій Республіканській Конвенції в 1968-му році, подібно, як це було в 1964-му році, коли він здобув був номінацію на кандидата на президента. Ґолдвотер склав цю заяву тому, що нюйоркський республіканський сенатор Джекоб К. Джевітс недавно сказав, що не сміє повторитися така „зла конвенція", яка була в 1964-му році. Ґолдвотер каже, що сен. Джевітс помиляється, бо і найближча республіканська конвенція буде з консервативною більшістю. Але сенатор республіканець із Пенсилвенії Гю Скотт сказав на заяву Ґолдвотера таке: „Нехай Господь боронить!" Ліберальні республіканці не люблять Ґолдвотера-консерватиста.

МАЙЖЕ ВСІ ЗАБУЛИ ВІЛЛІЯМА Е. МІЛЛЕРА, який в 1964-му році був кандидатом на віце-президента разом із республіканським кандидатом на президента Беррі Ґолдвотером. Але згадують його 36 членів його виборчого штабу і журналістів, які об'їхали тоді з Міллером майже всі стейти ЗДА, ведучи виборчу кампанію за свій вибір. Оцей „штаб" Міллера з 1964-го року відбув 15-го травня свої збори, де згадували свою їзду з Міллером та при цьому весело бавилися. Міллер не збирається кандидувати на жадний виборчий пост, він працює як адвокат в малому містечку Лакпорт, Н. Й. Ці збори відбулися не так на те, щоб бути разом із Міллером, як тому, що ця партія журналістів разом ізжилася та бажає бути разом вже втретє після виборів.

СЕНАТОР КЕЙС ХВАЛИТЬСЯ ТИМ, ЩО ОПИТУВАННЯ передбачає його перемогу в цьогорічних виборах, в яких буде старатися про перевибір на третю каденцію. Сенатор Кліффорд Кейс є республіканцем, а проти нього мав би кандидувати колишній губернатор Ню Джерзі демократ Роберт Б. Майнер. Опитування передбачає, що Кейс переможе Майнера більшістю 500,000 голосів. Але голова Стейтового Демократичного Комітету Роберт Дж. Буркгардт заявляє, що сенатор Кейс поширює вісті про свою перемогу, щоб відобрати охоту демократичним кандидатам старатися про номінацію на кандидата на сенатора.

У СВІТІ

МОСКВА ПОВИННА ВІДКЛИКАТИ СВОЇ ВІЙСЬКА з Мадярщини (5 дивізій), Східньої Німеччини (24 дивізії) і Польщі (20.000), бо їхнє дальше перебування там — „не оправдане" — заявив, за твердженням газет — румунський партійний шеф Чаушеску Брежнєву під час минулотижневої візити Брежнєва в Букарешті. Румунське міністерство закордонних справ не потвердило, але й не заперечило цій вістці. Румунія буцім-то відмовилась платити частину коштів утримання тих військ в названих країнах, де вони перебувають за „згодою" тих держав, членів Варшавського пакту.

РУМУНІЯ ОФІЦІЙНО ПРОМОВЧАЛА 11-ті роковини так званого Варшавського пакту, себто військово-політичного союзу СССР і його европейських сателітів. В совєтській і сателітській пресі й радіо були з цього приводу статті. Комуністичний ватажок в Румунії Чаушеску таврував в минулому тижні всі „військові союзи", критикуючи таким чином посередньо й підлеглий Москві Варшавський пакт.

АЛЕКСЄЙ КОСИҐІН ВИСТУПИВ У КАЇРО з гострою антиамериканською промовою. Він закинув Америці, що війська поводяться у В'єтнамі „по-гітлерівськи". Косиґін особливо сердився на постанову Південної Кореї, прийняту буцім-то під диктатом Америки — вислати південно-корейське військо до Південного В'єтнаму. Косиґін „вимагав", щоб ЗДА відкликали свої війська з Південного В'єтнаму і Південної Кореї. Гадають, що та войовнича промова Косиґіна була виголошена, як „пропаґанда для внутрішнього вжитку", з уваги на заповіджений приїзд Чу Ен-лая до Єгипту.

СХІДНЬО-НІМЕЦЬКІ ВЛАСТІ БУДУЮТЬ мур вздовж західнього кордону Східньої Німеччини, за зразком Берлінського муру. Так дістьея, наприклад, на баварсько-турингському кордоні. Високий камінний мур має заступити дотеперішні звичайні кордонні стовпи й застави.

ДО МОСКВИ ПРИБУЛИ ЛЯОСЬКИЙ КОРОЛЬ Саванґ Ватгана і його прем'єр Суванна Фума. Цей останній — невтраліст, який поневолі орієнтується на Захід з уваги на загрозу від ляоської комуністичної армії руху Патет Ляо. Припускають, що ті ляоські лідери будуть просити Москву, щоб вона вплинула на Патет Ляо, — з другого боку Москва має претенсії до Суванни Фуми, що він „толерує" американські воєнні дії проти так званого „шляху Го Чі Мінга", — що перетинає Ляос.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ГАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР ЗНОВУ ВИСТУПИВ проти „реакційних імперіялістичних союзів" в арабському світі, виразно натякнувши на заходи савді-арабського короля Фейсала щодо створення бльоку мусульманських країн — Савді Арабії, Ливану, Йорданії Туреччини, Ірану і Пакістану — зверненого проти імперіялістичної політики Нассера. Приявний на тому виступі Нассера совєтський прем'єр Алексєй Косиґін обіцяв Єгиптові „підтримку совєтського народу в боротьбі проти імперіялістів".

АДВОКАТ ІВАН ФЛИС ОБРАНИЙ НА ПРЕДСІДНИКА 26-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ, Д-Р БОГДАН ГНАТЮК І ВАСИЛЬ ДІДЮК — НА ЗАСТУПНИКІВ ПРЕДСІДНИКА, А ВОЛОДИМИР СОХАН І АННА ДУБАС НА СЕКРЕТАРІВ КОНВЕНЦІЇ

У першому дні нарад Конвенції обрано Президію Конвенції, Комісії Виборчу та Просьб і Скарг і започатковано звітування Головного Уряду Українського Народного Союзу

Шикаґо. — Адвокат Іван Флис, голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Ню Йорку був обраний на предсідника 26-ої Звичайної Конвенції УНСоюзу в першому дні її нарад в дні 16 травня після полагодження початкових формальностей. Д-р Богдан Гнатюк — відомий діяч із Филядельфії та Василь Дідюк — організатор УНСоюзу із Торонта були обрані на заступників предсідника Конвенції, а Володимир Сохан із Джерзі Сити та Анна Дубас з Нюарку на її українського і англомовного секретарів. Конвенцію, як уже інформовано, започаткував коротким привітальним словом голова Конвенційного Комітету та заступник гол. предсідника УНС інж. Степан Куропась, після чого ген. вікарій шикаґівської Дієцезії св. Миколая о. монс. Володимир Паска провів молитву. Після відспівання американського, українського і канадійського національних гимнів головний предсідник УНС Й. Лисогір виголосив своє вступне слово, текст якого був надрукований у попередньому числі.

Після закінчення свого слова гол. предсідник УНС представив по черзі усіх головних урядовців.

Звіт Верифікаційної Комісії

Перед вибором Президії Конвенції склала свій звіт Верифікаційна Комісія з Василем Поповичем, як головою, Миколою Сенчишаком; як заступником голови, Петром Федиком — українським секретарем, Михайлом Фединишином — англомовним секретарем та Миколою Новаком — редактором протоколу. Із звіту Верифікаційної Комісії виходило, що до відкриття Конвенції зареєструвалося усіх 400 делеґатів, з чого 394 мають по 2 голоси а 6 по одному. Зареєстровані також усі головні урядовці.

Після перерви на обід відбувся вибір конвенційних комісій — Статутової та Прохань і Скарг. Вибір їх відбувся бальотами (карточками) і його кінцевого висліду ще не підсумовано.

В дальшому Президія Конвенції призначила Пресову Комісію в склад котрої увійшли: Антін Драган, Остап Тарнавський, Зенон Снилик, Осип Зінкевич та п-ні Марія Шпікула.

Конвенція вітає Кардинала Иосифа

На пропозицію делеґатів Конвенції однодушно схвалено вислати привітальну телеграму Верховному Архиєпископові і Кардиналові Иосифові Сліпому, висловлюючи йому свою пошану та запевнення повністю підтримки його праці і зусиль для добра Української Церкви і Народу.

Звітування Головного Уряду

Уже в першому дні започатковано звітування головних урядовців, при чому звітодавці, відкликаючись на свої звіти, надруковані в окремій книжці та розіслаsucceeded перед конвенцією всім делеґатам, висловлювали лише короткі завваги до тих звітів. Звітування започаткував головний предсідник Лисогір, а за ним слідували заступники головного предсідника інж. Степан Куропась і пані Анна Герман, головний секретар д-р Ярослав Падох і головний касир Роман Слободян. За Головну Контрольну Комісію звітував її голова д-р Володимир Ґалан, після якого свої завваги подавали ще головні контролери Петро Пуцило та Іван Кокольський. Завваги до звіту головного контролера Івана Іванчука відложено вже до наступного дня. Конвенція рішила вислати окремий привіт головному контролерові інж. Володимирові Коссареві, який з уваги на стан свого здоров'я не міг прибути.

Привітання для Конвенції

Під час ведення нарад виголошено ряд привітань для Конвенції. Від імені готелю Шерман Гавз, в якому відбувається Конвенція, вітав управитель готелю, українець П. Фенчин. Довше привітання з великим признанням для УНСоюзу виголосив представлений Йосипом Лисогором фінансовий секретар Конґресу Братських Організацій Фостер Ферров, а перед закінченням першого дня нарад вітав Конвенцію представлений головним радним Мироном Куропасем стейтовий сенатор з Іллиной Чарльз Г. Керсі.

Перший день нарад закінчено в понеділок 16 травня о год. 6-ій по пол. молитвою, що її провів Іллинойський декан Української Православної Церкви, парох катедрального храму св. Володимира митр. протопресвітер о. Федір Білецький.

Українська Національна Рада протестує проти арештів в Україні

Мюнхен. — На поширеному засіданні Президії і Виконавчого Органу Української Національної Ради, дня 1-го травня 1966 р. одноголосно схвалено таку резолюцію:

Закордонні кореспонденти повідомили з Києва, що на Україні відбулись арешти українських літераторів у Києві та у Львові. Приблизно тоді, як у Москві заарештовано російських письменників Андрія Синявського і Юлія Даніеля, на Україні ув'язнено десяток літераторів, серед них відомі тільки імена Світличного та Івана Дзюби. Івана Дзюбу звільнено з в'язниці і перевезено на примусове лікування, а проти І. Світличного, який перебуває у в'язниці, підготовляється процес за передання на Захід нібито „антирадянських", „неапробованих" матеріялів.

Арешти літераторів на Україні це новий акт терору комуністичної влади Москви з метою придушити прагнення свободи творчости серед діячів української культури і здавити спротив українського народу проти дискримінації українсько ї мови на Україні, проти обмежування розвитку української культури і проти русифікації, яку далі провадить на Україні московське керівництво КПСС, продовжуючи великодерж а вницьку політику сталінського періоду.

В останньому акті репресій проти українських літераторів багатомовним є той факт, що серед репресованих є льояльні супроти радянської влади громадяни Іван Світличний та Іван Дзюба, яких єдиний злочин хіба той, що вони, бувши літературними діячами великого формату, змагались за піднесення української культурної творчости з рівня провінційности, на якому хоче тримати українську культуру комуністична влада Москви, — змагались за те, щоб українська культура стала повноцінною і самобутньою, всебічно розвиненою культурою великої нації. Президія і Виконавчий Орган Української Національної Ради висловлюють якнайрішучіший протест проти цього терору і протестують проти ув'язнення Івана Світличного та інших українських літераторів; проти несправедливого засуду російських письменників Андрія Синявського і Юлія Даніеля; проти того, що населення України і всього СССР досі не має основних демократич н и х прав, зокрема немає свободи творчости для діячів культури; проти русифікації України і проти того, що українська мова на Україні і досі не має права мови державної; що українці в Радянському Союзі поза межами Української ССР не мають ані української школи, ані жодних засобів плекання української культури і збереження своєї національної індивідуальности.

100-доляровий бенкет у Філядельфії пройшов з великим успіхом

Філядельфія. — В неділю 15-го травня ц.р. відбувся тут з великим успіхом влаштований заходом Громадського Комітету під проводом почесного голови д-ра Данила Богачевського і діючого голови д-ра Мирослава Навроцького 100-доляровий бенкет, дохід із якого призначено на Український Католицький Університет у Римі.

Представник Митрополита Кир Амброзія, Впр. о. дек. М. Харина передав привіт та благословення від Митрополита. Представники 5-ти Центральних та понад 40 окружних і місцевих організацій — разом понад 300 присутніх взяли участь у бенкеті. Закуплені квитки на бенкет та зложені жертви вже перевищили суму 15.000 долярів.

На програму, котрою проводив д-р Микола Ценко, складались вступне слово д-ра Д. Богачевського, привіт від Митрополита Андрея Сенишина, що його виголосив Всч. о. дек. М. Харина, реферат проф. д-р Григорія Лужницького та виступ на віольончелі Доріяна Рудницького.

Присутні представники організацій та присутні громадяни репрезентували всі шари нашого громадянства не лише з Філядельфії, але також з Честеру, Мільвілле, Вайнленду та Трентону.

В Парижі відбувся XIV Конґрес Об'єднання Українських Робітників у Франції

Париж. — 7 і 8 травня ц. р. відбувся тут у Домі Християнських Робітників у Парижі XIV-ий Конґрес Об'єднання Українських Робітників у Франції — ОУРФ, який відзначив також 21-шу річницю існування українського вільного профспілкового руху на чужині. В цій маніфестації у к р аїнського організованого світу праці взяли участь 53 делеґатів від Філій і Гуртків ОУРФ-у, представники братніх профспілкових організацій: Спілки Українських Робітників у Бельгії, Спілки Українських Журналістів, Українського Католицького Робітничого Руху в Німеччині та численні гості.

Конґрес вітали, писемно і усно, високі церковні достойники: Верховний Архиєпископ і Кардинал Иосиф Сліпий, Архиєпископ Кир Іван Бучко, українські кат. Єпископи у Франції і Німеччині Володимир Маланчук і Платон Корниляк, представник УАПЦ у Франції під проводом Митрополита Ніканора — о. прот. Михайло Єреміїв, о. шамбелян Михайло Левенець — духовний асистент українських робітників, о. шамбелян Мирослав Марусин, о. рад. Іван Леськович — один із основників ОУРФ. Усно привітали Конґрес представники наших профспілкових і суспільно-громадських організацій: від СУЖ — о. мит. прот. Михайло Коржан, від СУРБ — І. Бойко, від УКРР — Д. Кушлик, від Українського Центрального Громадського Комітету у Франції — голова інж. С. Созонтів, від ЦУ СУМ і УДК-Бельгії — мґр. О. Коваль.

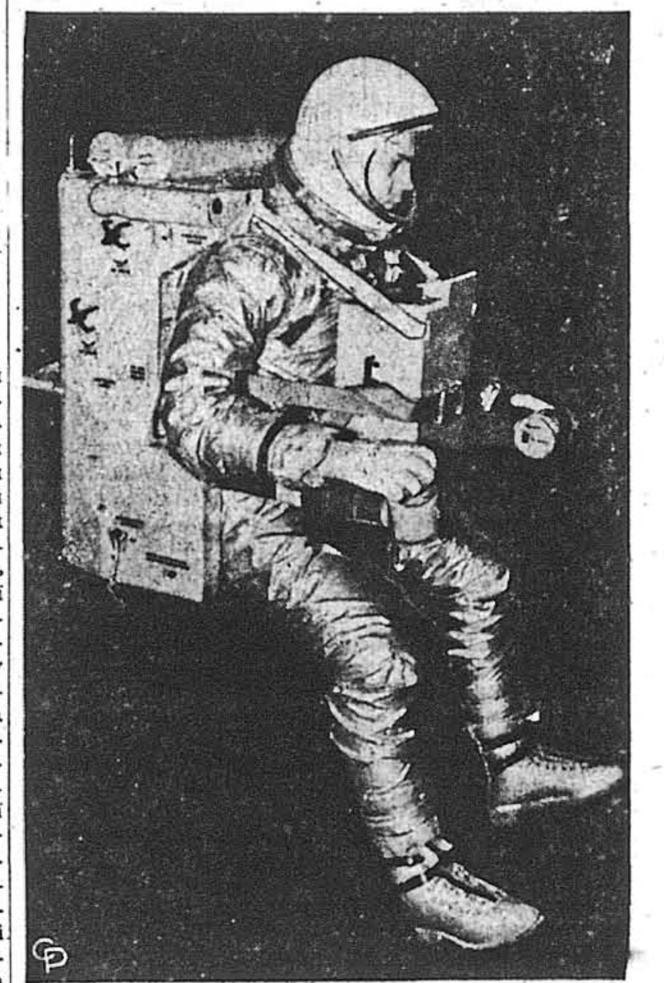
Конґресом, що проходив під гаслом: „За національне визволення і соціяльну справедливість", проводила президія в складі: предсідник — М. Фриз, заступник — І. Сідерський, секретар — Т.

(Закінчення на стор. 4-ій)

Ред. І. Кедрин доповідав про проблему Державного Центру УНР

Ню Йорк. — На форумі Т-ва українських інженерів відбулася у суботу 14 травня ц. р. у великій залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку доповідь ред. Івана Кедрина на тему „Проблема Держав н о г о Центру УНР під теперішню пору". Доповідач дав короткий огляд 5-ох сесій УНРади, які відбулися до цього часу, згадав про організаційний принцип УНРади та труднощі Державного Центру, на які складається однаково міжнародна деконьюнктура, як брак відповідних засобів, брак здатних і охочих людей та щораз більша байдужість української громади в діяспорі, на що знову складається низка причин. Доповідач розглянув ширше проблему консолідації, висловив ш и погляд, що ще перед 6-ою сесією УНРади обидва націоналістичні табори, які стоять поза УНРадою, повинні приступити до неї і дати змогу обрати з більшого людського резервуару кваліфікованих людей на ті чолові становища, що їх недавні носії — померли. В запитах і дискусії забирали слово інж. С. Процик, інж. Ільків, інж. А. Гудовський, д-р М. Кучер і ін. Проводив голова Нюйоркського Відділу ТУІА, інж. І. Заяць. Після доповіді приявні продовжували дискусію під час гутірки при чаю.

Джеміні 9 має виконати важливі завдання в космосі

На фото астронавт командор Юджін А. Сернен в космічній одежі, в якій він „проходжуватиметься" по космосі під час триденного лету довкола Землі в днях від 17-го до 20-го травня. Його „мандрівка" по космосі триватиме дві і півгодини.

Кейп Кеннеді, Флорида. — Космічний корабель Джеміні 9, який має вистартувати в триденну подорож довкола землі 17-го травня, має перед собою важливі завдання, які мають випробувати деякі пункти лету до місяця, що має відбутися ще перед 1970-им роком. Астронавти полковник летунства Томас П. Стеффорд і командор фльоти Юджін А. Сернен мають вилетіти в космос о год. 12:30 по полудні. Перед ними о год. 11-ій випустять ракету Аджена, з якою пізніше астронавти з Джеміні 9 мають аж три рази злучуватися, бо пересідання астронавтів з однієї кабіни до іншої буде потрібне тим астронавтам з місяця які будуть вертатися на землю. Подорож астронавтів Джеміні 9 триватиме три дні, бо стільки має тривати лет в програмі Аполло до місяця. Астронавт Сернен має під час цього лету аж дві і пів години „ходити" по космосі. Крім цього обидва астронавти мають виконувати інші досліди, важливі для летів до місяця. Полковник Б. Гудсон з Відділу для космічних летів при летунстві, заявив, що Джеміні 9 має виконати такі завдання, які будуть взором для летів Джеміні 10, 11 і 12. Полковник Гудсон сказав, що вся підготовка до лету Джеміні 9 відбулася дуже справно, і є повна надія, що все піде легко при старті ракети Аджени та кабіни Джеміні 9. Найважливішим завданням астронавтів Джеміні 9 зустрічі та злуки з ракетою Адженою, яка грає ролю тієї кабіни, з якою астронавти при повороті з місяця мають зустрітися коло місяця та пересісти до неї. Отже при одній зустрічі Джеміні 9 з Адженою ця ракета буде грати ролю матірного корабля, що кружлятиме довкола місяця під час того, як астронавти досліджуватимуть місяць, при іншім Аджена буде тим диліжансом, яким астронавти вернуться з місяця, щоб об'єднатися з матірним повітряним кораблем Аполло. Д-р Джордж Міллер заявив, що полковник Сернен не матиме більших труднощів при мандрівці по космосі, яка має тривати дві години і 29 мінут.

В Нюарку відзначено 50-річчя поета Миколи Щербака

Нюарк. — З нагоди 50-річчя з дня народження і 20-річчя літературної діяльности поета Миколи Щербака Об'єднання Української Академічної Молоді при Свято-Троїцькій українській православній церкві в Ірвінґтоні, Н. Дж., влаштувало 14-го травня в парафіяльній залі при 836 Лайонс евню під протектора т о м настоятеля церкви о. митроф. прот. А. Селепини бенкет для відзначення цього ювілею. Слово про ювілята виголосила письменниця Леся Храплива. Артистка Іванна Кононів продеклямувала „Батьківське благословення", „Мати" і „Пам'ятник Хмельницькому" — вірші М. Щербака, а співачка Нюйоркської опери Світлана Тонкошкур під акомпаніямент Євгенії Вольц виконала „Чебрець" — на слова ювілята, муз. С. Яременка, арію Альє форе з опери „Жанна д'Арк" — муз. Чайковського і арію Стехи з опери „Назар Стодоля" — муз. Данькевича. Пісню „Давні дні" (слова М. Щербака) виконала С. Тонкошкур під акомпаніямент С. Вожаківського, що скомпонував музику до цього вірша. Молодий талановитий скрипаль Юрко Вожаківський під акомпаніямент Є. Вольц виконав сонату Генделя. На прохання присутніх Микола Щербак прочитав кілька своїх нових поезій. На бенкеті виголошено привітання ювілятові від Т-ва Українських Лікарів Північної Америки (д-р С. Ворох), від місцевого відділу УККА та Головної Управи ООЧСУ (д-р М. Чировський), від Об'єднання Письменників Дитячої Літератури (п-на Л. Храплива), від хору „Трембіта" (проф. М. Цяпка), від Союзу Українок (п-ні Мусоковська), від „Свободи" (В. Давиденко). Письмові привіти прислали: п.п. інж. Є. Маланюк, проф. Р. Завадович, М. Понеділок, ред. Л. Полтава, проф В. Барагура, а також усі редактори „Свободи". Свій власний вірш, присвячений ювілятові, прочитав І. Матула. Присутніх на вечері, урядженій сестрицтвом церкви, було 148 осіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Контроверсійні поради

Тед Соренсон, професор Гарвардського університету, один з гурту близьких дорадників президента Дж. Ф. Кеннеді, запрошений університетами в Гамбурґу, Мюнхені та Західньому Берліні для виголошення доповіді, виступив в тих трьох містах з гострою критикою західньонімецької політики і з низкою власних порад. Конкретно — він радив німцям засновувати свою політику не на „символах, емоціях і мітах", а на „реальностях", враховуючи в них факт існування Східньої Німеччини та совєтське становище проти німецького збросння, зокрема проти бажання німців мати атомову зброю. Соренсон радив жити з сусідами „в гармонії" і підписати договір проти поширення атомової зброї, бо це — казав він — „збільшить безпеку і можливості об'єднання Німеччини".

Ці виступи Соренсона знайшли голосний і дуже неґативний відгук у західньонімецькій пресі. Німці надзвичайно вразливі на пункті об'єднання Німеччини і ненавидять східньонімецький режим з Вальтером Ульбріхтом у проводі, слушно вважаючи його за зрадника — прислужника Москви. Якщо навіть дійсно німці занадто поклоняються „символам, емоціям і мітам", то публічне таврування їх за це гостем з Америки мусіло багатьох образити. Тому можна припускати, що той виступ Соренсона спричинив клопіт американській дипломатії: внаслідок політики французького президента де Голля Америці більше, як будь-коли, залежить тепер на добрих взаєминах з Західньою Німеччиною, без якої не можна врятувати Атлантійського Союзу (НАТО). Коли ж водночас Америка не хоче загострювати відносин з Москвою — з уваги на В'єтнам і червоний Китай, — то американський амбасадор у Бонні має досить трудну ситуацію і без таких виступів, як Соренсона.

Тому на сторінках американської преси той виступ знайшов різну оцінку. Ось, наприклад, відомий публіцист Едґар А. Маврер, що ставиться прихильно до поневолених Москвою народів і знає проблематику Східньої Европи, вважає, що це виключена річ, щоб 80 мільйонів німців могли примиритися з поділом Німеччини, як „реальністю". Внаслідок тривалого поділу Німеччини мусить прийти — передбачає Маврер — або зріст німецького націоналізму (і мілітаризму), або нове Рапалльо, себто союз Німеччини й Совєтського Союзу, звернений проти Заходу. Порада Соренсона німцям, щоб вони трималися політики „стримування і гармонії" супроти своїх сусідів, це, каже Маврер, є повторюванням концепції — позірного співіснування з ворогом без розв'язування суті конфлікту, що, на довшу мету, не може вдатися.

Завваги Маврера глибші й дальші, аніж Соренсона. У цьому сторіччі світ двічі зазнав нещастя внаслідок німецького мілітаризму й імперіялізму і тому мусить боятися його відродження. Але Москва та її сателіти грубо помиляються, коли гадають, що тільки силою і насильством можна протидіяти цьому і зберегти „навіки" аномалію „двох Німеччин". Поради Соренсона зводяться у практиці до того, щоб визнавати всі доконані комуністами факти. Алеж відомо, що єдиним переконливим для Москви арґументом є не слухняність і примирливість, а — сила. Тому трудно доражувати німцям бути покірливими. Найкраще — не виступати взагалі з непрошеними порадами, які нікому жадної користи не приносять.

Контроля Сенату над розвідкою

Чи має Конґрес ЗДА контролювати розвідку? Це питання стало актуальним, коли один із членів сенатської Комісії закордонних зв'язків, сенатор-демократ з Міннесоти Юджін МекКарті вніс резолюцію про створення спеціяльної дев'ятиособової сенатської комісії для контролі американських закордонних розвідчих аґенцій. В такий спосіб впливова Комісія сенатора Фулбрайта мала б вкінці для вгляду в діяльність розвідки, про що ця Комісія віддавна старається.

Діяльність розвідки в усьому світі гостро засекречується. У ЗДА справу державної безпеки очолює понадкабінетне тіло в Уряді Президента — Державна Рада Безпеки. Законодатне тіло досі не мало контролі над розвідкою. Деякий вгляд у діяльність розвідчих аґенцій могла мати Підкомісія видаткування. Конґресмени не раз вимагали, щоб їм дано можливість довідатися, як використовується фонди на розвідку, включені в бюджети інших департаментів, але Підкомісія видаткування, яка працює дуже обережно, „в рукавицях", таких інформацій не могла дати.

Пропозиція сенатора МекКарті йде по тій лінії, щоб поширити і оформити дотеперішню систему, за якою сім старших сенаторів, що репрезентують Комісії збройних сил і видаткування, творять неофіційну Підкомісію для справ Центральної Розвідчої Аґенції (СіАйЕй). Сенатори з Комісії закордонних зв'язків вважають, що їхня Комісія, яка відповідає за закордонну політику ЗДА, мусить бути репрезентована в тій групі сенаторів, які наділено довір'ям засекреченої установи, що відповідає за розвідку закордоном.

Запропонована сенатором МекКарті і опрацьована другим демократичним сенатором з Огайо Стіфеном Янґом спеціяльна комісія має складатися з дев'ятьох сенаторів, у тому числі трьох від Комісії закордонних зв'язків. Кілька років тому теперішній віце-президент, а тоді сенатор Гюберт Гомфрі пропонував створити конґресову комісію на зразок урядової Державної Ради Безпеки, і ця комісія мала б вести всі справи державної безпеки, включно з Центральною Розвідчою Аґенцією, розвідками Державного Департаменту, Армії, Летунства, Фльоти, як також Федерального Бюра Інвестиґації. Ця пропозиція вимагала створення надрядного тіла, що мало координувати всю розвідчу працю й елімінувати ривалізацію між окремими розвідчими аґенціями.

Пропозиція членів Комісії закордонних зв'язків іде по цій лінії. Спеціяльна дев'ятиособова комісія, створена з сенаторів — по три з Комісій військової служби, видаткування і закордонних зв'язків — має бути офіційним сенатським тілом, що відповідатиме за всю розвідку. Пропозиція не дуже на руку Урядові, бо кожний уряд воліє мати розвідку незалежну і повністю засекречену. Але ця відповідальність законодатного тіла за таку важливу ділянку, як розвідка, підкреслює народоправність форми державного управління і надає йому більшої відповідальности та авторитету.

Д-р Михайло Кушнір

СИЛА І ВНУТРІШНІ СУПЕРЕЧНОСТІ КОМУНІЗМУ

II

Погано вивінуваний французький робітник або голодуючий сицилійський селянин прагнуть передусім зміни своїх нужденних умовин життя і йдуть сліпо за маривом ліпшої майбутности, яку змальовує їм комуністична пропаґанда. Революційні заложення марксизму їм чужі, закони діялектики це для них — китайщина. Вони мають деколи глибоке прив'язання до приватної власности, але все ж таки голосують за комуністів.

Шлях боротьби

Емоціональний чинник комунізму перестає діяти там, де після збурення „буржуазного устрою" змушено маси до „будівництва соціялізму". Ось тоді мові пропаґанди протиставляється куди сильніша мова фактів. Система совєтського володіння — найслабша сторінка комунізму, найуспішніший протизасіб на маґію великих слів і революційні кличі в світовому маштабі. Однак, суспільні маси Заходу знають про совєтську дійсність дуже мало, і тому ставляться з недовір'ям до ревеляцій своєї власної преси.

У державах, в яких періодично наростають квазіреволюційні настрої, надійним способом боротьби з ними є суспільні реформи. Одна з наймогутніших соціялістичних партій в Европі, німецька соціял - демократія, була в своїй більшості марксистською партією. Бебель, Лібкнехт, Кавтський визнавали революційний марксизм, і на двох партійних з'їздах затавровано ревізіонізм Бернштайна. Але водночас із поступом реформ слабшав революційний запал, і заступала його мирна боротьба за поліпшення буття робітничих мас. Німецька соціял - демократія перестала вірити в соціяльну революцію.

У Великобританії марксизм не мав ніколи значних впливів, але обидві британські партії не замикали очей на конечність суспільних реформ. Британська фіскальна система, мабуть, успішніше вирівнює нерівності в поділі суспільного прибутку, ніж система совєтської „диктатури пролетаріяту". Америка протиставляє впливам комунізму засаду загального добробуту. Всюди, де пролетарі можуть втратити щось більше, як „свої кайдани", вони перестають виглядати спасення зі Сходу. Але, мабуть, не всі уряди і не всі західні суспільства це розуміють.

Техніка революції

Четвертий складник комунізму, техніка революції є його найсильнішою сторінкою. Комунізм відривається в цій ділянці від ортодоксального марксизму і вступає на відрубний шлях Леніна і Сталіна. Передумовою соціяльної революції була для Маркса зрілість капіталістичної системи, стан речей, коли „матеріяльні сили продукції входять у конфлікт із відносинами продукції, або — що є тільки правним виразом того самого — з відносинами власности, в засягу яких вони перед тим діяли... Перестаючи бути формами розвитку продукційних сил, ці відносини перетворюються в їх кайдани... Тоді настає епоха соціяльної революції". (Зі вступу до „Критики політичної економії").

З точки зору марксизму можна було говорити про зрілість до комуністичної революції Німеччини періоду першої світової війни, але не Росії чи Китаю, хліборобських країн, які ледве дозрівали до фази „буржуазної революції".

Однак, революція затріюмфувала тільки в цих двох державах, і в обох була вона наслідком війни. Знаряддям „революції" в краях, окупованих Москвою по першій і другій світовій війні, були не працюючі маси, збунтовані проти тиранії визискувачів, а московське совєтське військо. Революція в Европі не сягнула далі, ніж стопа московського червоноармійця. Отже, теорія революції перестала спиратися на химерних передумовах марксистської діялектики, знаходячи нове, грізніше опертя в совєтському воєнному потенціялі.

Комуністи зовсім не беруть до уваги ступінь зрілости до революції країн Европи й Азії, Африки і Південної Америки. Вони діють всюди, поширюючи суспільні ферменти, організуючи страйки та диверсії, а де можна і громадянські війни. Діялектичні закони суспільного розвитку втрачають в їх очах значення, коли тільки трапляється нагода захопити владу.

Однак, ці методи не давали досі успіху в Европі. Коли вони й надалі не будуть успішні, тоді залишиться остаточний засіб — ультіма раціо воюючого комунізму — мільйонові совєтські армії. Уряди й суспільства Заходу не хочуть у це вірити. А втім Москва заперечує тезу, що третя світова війна буде руїною цивілізації, заявляючи, що вона стане тільки кінцем капіталізму. Війна в цьому охопленні не перестає й далі бути знаряддям політики, засобом поширення сфери „переможного соціялізму", прискорення процесу, що його даремно вижидали Ленін і Троцький і що не робить в Европі видимого поступу.

Шлях до Парижу

Інакше в Азії. Росія була для европейських суспільств відсталим краєм, а її претенсії взяти в свої руки провідництво в світі і вказувати шляхи розвитку народам високої культури — могли в очах Европи виглядати гротеском. Для азійських суспільств комунізм — синонім поступу. Впродовж одного покоління він переформує хліборобську країну в промислову, очевидно, не зважаючи на те, коштом яких жертв це станеться, бо Азія не дбає про жертви.

Атракцією для азійських країн є не діялектичний матеріялізм чи історичний матеріялізм, теорії зовсім чужі їх історії і філософічній культурі, але „десять днів, які потрясли світом" і з яких виросла потуга, що дорівнює могутністю державам з колоніяльним минулим. Це минуле обтяжує демократії Заходу. Хоч вони виреклися колоніяльних метод, але вони можуть вказати країнам Азії, ще не опанованим московським, чи пак комуністичним імперіялізмом, тільки шлях ступневого розвитку і суспільних реформ. Тим часом комунізм вказує їм скорочений, успішний шлях, але позначений гекатомбами жертв.

Отже, не дивниця, що комунізм в Азії має успіхи і що, поки прийде черга на фронтову атаку на фортеці капіталізму, він підтинає їх окружним шляхом. А втім, згідно зі знаним афоризмом Леніна, шлях до Парижу веде через Індію.

Ідеологія чи сила апарату

Все це має небагато спільного з ідеологією марксизму. Совєтська техніка революції є єрессю у відношенні до історичного матеріялізму, але вона — грізна. Працюючі маси заступила партія, яка диспонує могутністю населення совєтсько - китайського простору. Комунізм не втратив свого динамізму, але це завдячує він не своїй ідеології, а успішності організації і техніки діяння.

Не візія нового світу об'єднує борців, але сила апарату і пристрасть влади. Це не значить, щоб вони легковажили доктрину; доктрина надає диктатурі риси післанництва й узасаднює змагання до експансії. Але вони мусять здавати собі справу з того, що вони завдячують свої успіхи діянню всупереч доктрині. Вони мусять також бачити, що в будованому ними світі немає місця на здійснення запевнень „наукового соціялізму".

В одному тільки комунізм залишився вірним заповітові Макса: в ненависті до світу християнської культури. Ця ненависть спричиняється до того, що всякі спроби стабілізувати уклад сил на обох півкулях залишаються химерою. І на це замикають очі уряди і суспільства західних демократій, шукаючи виходу в розмовах „на найвищому рівні" і в „коекзистенції". (Кінець)

БАРВІНОК

Перед мене несходимі далі
І дороги, наче полотно.
Розцвітає в голубій печалі
Росяний барвінок під вікном.

Ніби дома, на моїм дворищі..
Де ж ви, де ж ви,
райдужні літа?
Чужина, як дике кладовище,
Серце тихим сумом огорта.

Порвана життя мого
сторінка,
Вже її ніколи не знайти.
Розцвіти ж мені,
чужий барвінку,
Рідним цвітом,
щастям розцвіти!

ВАСИЛЬ ДУБИНА

Д-р Богдан Олесницький

6-ИЙ НАУКОВИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

Склалося так, що і для українців Шикаґо є містом конвенцій. Якраз через тиждень після того, як закінчиться 26-та конвенція УНСоюзу, відбудеться там у днях 28 і 29 травня 6-ий Науковий З'їзд Українських Лікарів ЗДА і Канади.

Почавши від 1956 р., наукові з'їзди українських лікарів відбуваються щодва роки в місці осідку щораз іншого Відділу УЛТПА, який є господарем з'їзду, — тоді як наукову програму підготовляє Головна Управа УЛТПА в Ню Йорку.

Дотеперішні з'їзди відбулися в Клівленді — 1956 р., Шикаґо — 1958, Торонті — 1960, Дітройті — 1962 та Ню Йорку — 1964, і вони вже увійшли в традицію.

Наукові з'їзди українських лікарів, їх щораз багатша програма і щораз вищий рівень — це ознака, що наші лікарі у ЗДА та Канаді не тільки лікують людей, сумлінно виконуючи своє шляхетне звання, але й знаходять час на вдосконалювання своєї спеціяльности та наукову працю в такій чи іншій ділянці. Кожний науковий з'їзд українських лікарів — це крок уперед, це переконлива демонстрація їх фахового та наукового росту.

А втім, слід завважити, що особисті наукові та професійні успіхи українських лікарів в американському і канадійському науковому світі, як досі, не відтягнули їх від обов'язку давати свій вклад у скарбницю української науки. Навпаки, щораз більше лікарів приймає активну участь у програмах з'їздів, щораз вищі наукові та фахові кваліфікації доповідачів на тих з'їздах і щораз тісніша якість їх доповідей.

У дбайливо запляновaній програмі знаходимо 24 доповіді, які будуть виголошені на конференціях у двох секціях, що проходитимуть одночасно у двох окремих приміщеннях, і симпозіюм на тему „Новітнє хірургічне лікування вінцевих (коронарних) хвороб серця", який відбудеться на пленарній інавґураційній науковій сесії.

Дуже актуальною і подекуди інтриґуючою є тема, що нею займеться симпозіюм з уваги на те, що вона заторкує найновіші проблеми лікування артеріосклерози вінцевих артерій серця, яка спричиняє загально знані симптоми анґіни пекторіс („грудної жаби") і на ґрунті якої виникають серцеві інфаркти, що є найчастішою причиною наглої смерти.

Справа хірургічного лікування коронарної артеріосклерози при помочі гомотрансплянтації непошкоджених артерій для поліпшення кровобігу у серцевому м'язі, а також справа селекції пацієнтів для тієї все ще доволі сміливої процедури — на підставі вислідів коронарної анґіографії, яка радіографічно встановлює прохідність чи непрохідність поодиноких коронарних судин — буде предметом дискусії, в якій візьмуть участь д-р Ярослав Барвінський — кардіоваскулярний хірург (Вінніпеґ), д-р Юліян Гной — інтерніст - кардіолог (Ню Йорк) і д-р Олег Сохан — патолог (Йонкерс, Н. Й.). Модератором буде д-р Роман Осінчук (Ню Йорк).

Ініціятива для переведення цікавої виміни думок на згадану тему між компетентними спеціялістами у формі симпозіюму вийшла від д-ра Я. Барвінського, молодого і дуже надійного хірурга, професора медичної школи у Вінніпеґу, який останнім часом зробив дев'ять операцій серця цього типу, осягнувши при їх помочі у пацієнтів наглядне поліпшення коронарної циркуляції та поменшення проявів анґіни.

Учасники наукової частини з'їзду походять з різних осередків українського поселення. І так, з Ню Йорку участь беруть: д-р Ю. Трухлий, д-р Р. Осінчук, д-р Ю. Гной, д-р Ю. Руденський, д-р О. Сохан; з Ню Джерзі: д-р Б. Филипчак, д-р М. Бих, д-р Л. Стефанівська, д-р Т. Шеґедин; з Шикаґо: д-р Т. Воробець, д-р В. Трухлий, д-р М. Фішер-Слиш і д-р І. Чинченко; з Вашинґтону: д-р Т. Терлецька - Антонович і д-р Т. Залуцький; з Клівленду: д-р М. Грушкевич, д-р О. Рижій і д-р Я. Мигайчук, а з Торонто: д-р М. Байда і д-р В. Бобечко; з Дітройту: д-р П. Джуль; з Вінніпеґу: д-р Я. Барвінський, а з Монтреалю д-р Р. Турко; з Боффало д-р М. Грещишин, а з Північної Дакоти д-р Б. Гординський. Проф. д-р В. Плющ з Німеччини прислав на з'їзд цікаву працю з ділянки туберкульози старечого віку. Два доповідачі не є лікарями. Це проф. д-р І. Чинченко, кол. ректор Ветеринарного Інституту у Львові (під час першої совєтської окупації) і проф. д-р Т. Залуцький, професор фармації у Вашинґтоні.

Тільки шість доповідачів — це лікарі старшого чи середнього віку, які починали свою практику ще на рідних землях, решта — молоді лікарі, які вже після війни закінчили медичні студії і спеціялізувалися у тій чи іншій галузі медицини. Більшість із них це акредитовані члени бордів даної спеціяльности або управнені до іспиту для членства у борді.

Між доповідачами є вісім професорів медичних шкіл і чимало авторів наукових праць, друкованих в американських і канадійських фахових журналах. Майже всі доповідачі, за виїмком тут народжених українських лікарів д-ра М. Байди і д-ра В. Бобечка, виголосять реферати в українській мові.

Між доповідачами є три лікарки - спеціялістки. Д-р Т. Терлецька - Антонович, патолог, член факультету Джорджтавнського університету, буде доповідати про гередитарні гематурії, д-р Люба Хома - Стефанівська доповідатиме з ділянки реґабілітації (нова спеціяльність), а д-р Марія Фішер-Слиш — про діябет у дітей.

Науковим координатором з'їзду буде д-р Борис Филипчак (Пассейк, Н. Дж.).

Науковий з'їзд Українських Лікарів, без сумніву, причиниться до ідентифікації молодих українських вчених і дослідників, розсіяних по різних медичних осередках, і зверне увагу на їх діяльність.

Головна Управа УЛТПА плянує видати друком збірник праць 6-го Наукового З'їзду, до якого увійдуть всі відчитані на з'їзді реферати. Нема сумніву, що такий збірник, виданий в українській мові, як теж факт відбуття з'їзду з такою багатою і високоякісною програмою в час, коли наукові з'їзди українських лікарів в Україні переводяться переважно в російській мові — хоч самі по собі справи не політичні — матимуть не абияке політичне значення.

Тому, що від деякого часу до УЛТПА належать також українські фармацевти, об'єднані у Фармацевтичній Секції, яку очолює мґр Михайло Головатий із Шикаґо, — під час 6-го Наукового З'їзду відбудеться окрема Наукова Сесія Фармацевтів, в якій доповідатимуть: д-р Євген Вертипорох — голова НТШ у Канаді (Торонто), д-р Теодор Залуцький (Вашинґтон) і мґр фарм. Лариса Погорецька (Шикаґо), а також будуть переведені організаційні наради.

Коли йдеться про організаційні та громадські справи, то під час з'їзду відбудеться Ділова Конференція, в якій на широкому форумі будуть обговорені актуальні проблеми діяльности та можливостей дальшого розвитку УЛТПА.

Важливою подією на з'їзді буде офіційне проголошення конкурсу на стипендії УЛТПА для українських студентів медицини, дентистики та фармації, для тих, що студіюють тут, і тих, що виїхали на студії до европейських університетів. Стипендійний фонд УЛТПА ім. проф. д-ра Маріяна Панчишина, який був покликаний до життя З'їздом Делеґатів УЛТПА в травні 1965 р., уже придбав коло 5.000 долярів, але пожертви лікарів на цю ціль все ще напливають, і можна сподіватися, що буде приділено 10-15 стипендій по 500 долярів.

Годиться згадати, що тоді як підготовою наукової програми займається Головна Управа УЛТПА і покликана нею до життя Науково - Програмова Комісія під проводом д-ра Бориса Филипчака — дійсним господарем З'їзду Лікарів у Шикаґо є Управа Відділу УЛТПА в Іллиной, яку очолює д-р Василь Трухлий, та Організаційно - З'їздова комісія під проводом д-ра Ахіля Хрептовського. Нам відомо, що господарі З'їзду подумали про всі можливі вигоди для його учасників у готелі „Пік Конґрес" і заплянували добірну мистецьку й товариську програму. Під час бенкету відбудеться зустріч українських лікарів із представниками місцевого громадянства, а в готелі, де відбуватиметься з'їзд, буде влаштована виставка картин українських мистців.

Наукові з'їзди це направду важливі події в житті української лікарської спільноти на цьому континенті. Вони свідчать про активну участь наших лікарів у розбудові культурних і наукових цінностей українського народу у вільному світі і, без сумніву, причиняються до росту української духовости та розвитку української наукової думки поза межами Батьківщини.

Ф. Бульбенко

ПРОФЕСОР ВАСИЛЬ В. ДУБРОВСЬКИЙ

(1)

Проф. Василь Дубровський (1897-1966) був видатним науковцем - істориком, патріотом поневоленої Батьківщини - України та культурно - національним і громадсько-політичним діячем.

Студентські і післястудентські роки

Народився Василь Дубровський у Чернігові 19-го травня 1897 року, в родині священика Православної Церкви о. Василя Дубровського. Мати Юліянія (дівоче прізвище Яковенко), скінчивши Чернігівське Єпархіяльне Училище, працювала вчителькою в селі біля Чернігова, де запізналася з молодим о. Василем Дубровським і незабаром з ним одружилась.

Ранньою весною, коли о. Василь повертався від хворого парафіянина, під час переправи через річку човен перевернувся, і священик ледве врятувався. Після того він занедужав на запалення легенів і помер. Молода вдова мусіла вертатись до своїх батьків у Чернігів, де через два місяці після смерти о. Василя і народився син, якого назвали ім'ям батька — Василем.

Початки грамоти Василеві дала мати. В 1906 році Василя віддали в Чернігівське Духовне Училище, де й вчився він до 1911 року. З 1911 до 1915 р. вчився в Чернігівській Духовній Семінарії. У 1915 році вступив до Ніженського Історико-Філологічного Інституту ім. кн. Безбородька на історичний відділ, який і закінчив у 1919 році. Там же при Інституті був залишений як професорський стипендіянт для підготови до професури по катедрі Історії України. Але через незалежні обставини свою аспірантуру зміг виконати тільки в 1923-25 р.р., при Харківській Науково-Дослідчій Катедрі Історії Української Культури під керівництвом акад. Д. Багалія; захистив дисертацію — „Селянські рухи на Україні після 1861 року" в 1925 році і одержав кваліфікацію науковця за фахом — Історія України.

Праця у високих навчальних та наукових закладах України

У 1920-25 рр. Василь Дубровський викладав історію України в Чернігівському Інституті Народної Освіти, а в роках 1925-1928 в Харківському Інституті Народної Освіти. В зв'язку з комунізацією високих шкіл примушений був залишити педагогічну працю.

Після того працював при науково-дослідчій катедрі Історії Української Культури імени акад. Д. Багалія як науковий співробітник (1925-33 рр.) та у Всеукраїнській Науковій Асоціяції Сходознавства в ділянці тюркології (1930-33 рр.), як науковий співробітник брав діяльну участь в праці над складанням українсько-азербайджанського словника. Над словником, крім проф. В. Дубровського, працювали ще А. Ковалівський та М. Горбань. Цей словник не був виданий: спочатку ГПУ заарештувало Миколу Горбаня (1930 р.), потім Василя Дубровського (1933 р.), а згодом і А. Ковалівського.

На початку 1929 року В. Дубровський був на студіях в семінарі Азійського Музею Російської Академії Наук в Ленінграді. Там прослухав низку лекцій професорів-сходознавців: А. Самойлова, Бертельса, Дмитрієва та інших. 1924-1930 роки — праця в Історичній Секції ВУАН.

Проф. В. Дубровський був: інспектором Охорони Пам'яток Культури в Управлінні Наукових Установ (1925-1930 рр.); відповідальним секретарем Шевченківського комітету (1925-1933 рр.); відповідальним секретарем Центральної Комісії для увічнення пам'яті Михайла Коцюбинського (1926 до 1933 рр.); головою Історичної Секції Харківського Наукового Товариства (1925-29 рр.).

Арешт і заслання

У листопаді 1933 року проф. В. Дубровського заарештовано з обвинуваченням за ст. 54 КК УССР п. 2, 4, 11, як „контрреволюціонера" та „українського буржуазного націоналіста", і в 1934 році засуджено до ув'язнення в далеких концтаборах терміном на 5 років.

Наприкінці червня 1934 року привезли його до БАМЛАГ'у (Байкало-Амурський Лагерь), ст. Урульґа. Про заслання, таборові умови та переживання написав він спогади п. н. „2-й Відділ БАМЛАГ'у ГПУ-НКВД" що їх видано окремою книжкою у в-ві „Наша Батьківщина".

Обмеження в правах

Після звільнення з БАМЛАГ'у й повернення на Україну проф. В. Дубровський був обмежений в правах („мінус 42", тобто заборона проживати в 42-ох головних містах СССР) і ввесь час перебував під доглядом НКВД. Проживати з родиною в Харкові було йому заборонено, і тому він мусів виїхати до Полтави, де з великими труднощами одержав працю викладача мови та літератури середньої школи в селі Мала Перещепина на Полтавщині. Викладати історію йому заборонили. Директором тієї школи був комуніст Скороїд — малокультурна людина, який не злюбив учителя значно вищого за нього і освітою, і знанням та ще й безпартійного, колишнього концлаґерника. Довелося проф. В. Дубровському перевестися в інше село — Тагамлик, теж на Полтавщині, де він і учителював до осени 1941 року.

(Далі буде)

Родина мистців Мошинських у Ню Йорку

Володимир, Юрій і Оксана Мошинські при праці у спільному ательє в Денвері.

Цьогорічний сезон Об'єднання Мистців Українців Америки в Ню Йорку закінчиться надзвичайно цікавою імпрезою: із 120 олійними образами виступають 22-го травня ц. р. трос мистців одної родини: Володимир Мошинський — батько, Оксана — його донька і Юрій — син. Ці мистці представляються на Сході Америки вперше, але вони ані аматори, ані дебютанти. Всі вони — професіонали, з фаховими мистецькими студіями, з поважним мистецьким дорібком і — кожний з них має власне мистецьке обличчя.

Володимир Мошинський, родом із Київщини, малярську освіту здобув ще перед першою світовою війною у Москві. В роках української визвольної боротьби служив в Армії УНР, як кілька інших пізніше видатних українських мистців: Павло Ковжун, Леонід Перфецький, Дмитро Поторока, скульптори Сергій Литвиненко й Валентин Сім'янців чи мистці, що вийшли з рядів УСС'ів — Іванець, Буцманюк, Сорохтей, Козак. Бувши в місії УНР разом з ген. Дельвігом у Букарешті, після воєнної прогри та ліквідації посольства УНР, В. Мошинський залишився в Румунії. Аж до 1944 року жив з родиною у Басарабії, де розмалював 25 церков, виспеціялізувавшись в іконографії. Отримував нагороди й замовлення на мистецькі твори також у Букарешті. На еміграції перебував у Форальбергу, в Австрії, де створив багато портретів і краєвидів. Його олійний портрет Митрополита Шептицького закупив на виставці в Брегенці французький губернатор Форальбергу.

Від 1950 року родина Мошинських жила в Монтреалі, в Канаді. Там В. Мошинський розмалював в а в сім церков, між ними церкву св. Софії і церкву св. Кирила й Методія. У цій останній його великі стінні образи - фрески подивляв кардинал Поль-Еміль Леже. Брав участь у численних мистецьких виставках у Монтреалі і мав надзвичайно прихильні газетні рецензії. Два роки родина Мошинських живе у Денвері, в Кольорадо, де улаштувала вже п'ять виставок у тому самому родинному „ансам-

Оксана Мошинська: Маяк (олія)

блі". Останню виставку в лютому цього року в денверському „Тавер Билдинг" відвідало 7.000 осіб. У місцевій пресі раз-у-раз з'являються світлини мистців Мошинських з високими оцінками їх творчості.

Оксана Мошинська скінчила українську гімназію в Інсбруці і два роки студіювала архітектуру й малярство в Інсбруцькому університеті. Фахові студії продовжувала в Джордж Віліямс університеті в Канаді, після чого чотири роки працювала у першорядній вітражній майстерні Гвідо Нінкієрі в Монтреалі, спеціялізуючись в орнаментиці й прикладному мистецтві. У ЗДА працювала спершу в Індіянаполісі, після того в Денвері у малярсько - декораційних фірмах, не занедбуючи притому власної творчості. Її брат Юрій, також абсольвент української гімназії в Інсбруці, має нахил не тільки до малярства, але й скульптури. Систематичну мистецьку освіту здобув у Монтреалі, при чому одним із його професорів був президент Королівської Академії мистецтва — Геролд Бімонт. Допомагав батькові в розмальовуванні церков і створив різьблені іконостаси в Бонфорді, Онтеріо, і в каплиці у Вердон - Дженерал Госпітал. Ілюстрував цілий ряд книжок. У 1959 році відбув з сестрою Оксаною подорож по Європі, яку описав у 323-сторінковій книжці „У світі мистецьких чарів" із 65 цілосторінковими скечами-рисунками власними і сестри Оксани. Вивчав японську мову і в 1963 році відбув студійну подорож до Японії, де нав'язав тривкі зв'язки в світі тамошніх мистців. Має запрошення влаштувати свою виставку в Токіо.

Годиться згадати й про найстаршу доньку в родині панства Мошинських, Наталію, яка також студіювала малярство й захоплювалася ним. Вийшовши заміж за відомого українського вченого, проф. д-ра Юрія Фединського, першого наукового секретаря НТШ у Ню Йорку, сама також посвятилася науковій кар'єрі.

Володимир Мошинський, батько, виступить у Ню Йорку в ґалерії Літературно-Мистецького Клюбу з 48 експонатами, оліями, частинно на українські теми, решта краєвиди, портрети, ікони. Оксана Мошинська покаже 18 акварель і 16 олій, здебільша краєвиди з гір Кольорадо, два образи з українською тематикою, в декоративному стилі. Юрій Мошинський виставить 38 образів (ні одної скульптури, з уваги на труднощі транспорту), при чому деякі з них — символічні і, як сам він називає — „студії з психологічним підложжям" та студії „з філософською тематикою".

Кожний з тих мистців має окремішний стиль, власну малярську техніку, окремий нахил до комбінації кольорів. Покійний професор В. Січинський, пишучи кілька років тому в „Українському Голосі" статтю п. н. „Родина мистців" — зараховував Володимира Мошинського до „старшої доброї школи реалістичного малярства", із нахилом до натуралізму в портретах, „але лише для підкреслення індивідуаль-

Юрій Мошинський: Запруда (олія)

ности і психологічних особливостей портретованого". Ю. Мошинський називає себе модерністом, але він, мабуть, ближчий до експресіонізму, як до абстрактности і безпредметности. А Оксана Мошинська виявляє в своїх пейзажах ту пастелеву м'якість, яка прикметна більшості жінок-маляр о к. Буде надзвичайно цікаво порівняти їхні напрямки і стилі.

Буде взагалі надзвичайно цікаво познайомитися з цими, на нашому терені ще не відомими професійними українськими мистцями. І тому, без уваги на пізніші фахові оцінки, добре зробили Об'єднання Мистців Українців та Літературно-Мистецький Клюб, в Ню Йорку, що дали цим нашим мистцям із Заходу гостинне місце.

І. Кедрин

Байон, Н. Дж.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

27-го березня українська громада вшанувала пам'ять Тараса Шевченка Святковою Академією.

Академію відкрив „Господньою молитвою" в українській мові о. Володимир Терещук, парох української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці. Присутній на сцені об'єднаний мішаний хор під мистецькою диригентурою о. протодиякона Павла Пушкаренка відспівав американський гимн і „Заповіт".

Мабуть вперше довелось Байонській громаді почути такі глибокі слова святочної доповіді, яку виголосив редактор Ярослав Зарема з Елізабету. Його промова викликала на залі справжню мертву тишу. Навіть діти з увагою слухали. „Крім кам'яних, мармурових і бронзових пам'ятників в честь нашого Пророка, нехай кожне наше українське серце буде теж пам'ятником Великому Кобзареві". Такими словами закінчив доповідь ред. Зарема, а публіка оплесками супроводила його аж до крісла на залі.

Святочну доповідь по-англійськи виголосив Богдан Пахолок, тут роджений, енергічний, свідомий і гордий за своє походження українець. „Нехай ніхто з нашої громади, що не є серйозно перешкодженний, а проте відсутній на цій академії, не сміє називати себе щирим українцем"!

Такими словами почав свою доповідь п. Пахолок. Він захоплював слухачів своїм вмілим, дбайливо приготованим конспектом думок, які доповнювали одна одну неначе нитки старанно снованої тканини.

Після доповіді злучений мішаний хор виконав декілька пісень і деклямацій на тлі і при супроводі хору. Слід згадати солістів пана Богдана Пахолка і його дружину пані Пахолок та декляматорок, — пані у Катрусю Борисенко і панну Марійку Фесьо.

Скрипкове сольо виконав юний сумівець Степан Новіцький при фортепіяновому акомпаніяменті панни Сандри Конджіяно.

Фінальною точкою була інсценізація поеми „Гамалія", поставлена місцевим Відділом ЮСУМА при рецитаційному супроводі його виховників.

Свято закінчив благальною молитвою о. Михайло Борисенко, парох української автокефальної православної церкви св. Софії.

Злученим мішаним хором диригував о. протодиякон Павло Пушкаренко. Керівником святочної програми був п. Мирон Сірий.

З. Б. С.

В 100-ліття народин Дениса Січинського

Батьківський Кружок при Українському Музичному Інституті в Ню Гейвені, Конн., влаштував Перший Літературно - Музичний Вечір, присвячений Денисові Січинському в 100-ліття його народин.

Імпреза відбулася в Українському Народному Домі 6-го березня. Програму започаткував проф. Юрій Цибрівський, директор Музичного Інституту в Ню Гейвені - Гартфорді, доповіддю про життя і творчість Д. Січинського. Доповідач начеркнув на тлі епохи сильветку цього великого таланту, який через неприхильні умовини не міг вповні розвинутися. Зокрема підчеркнув великі заслуги Січинського в розвитку української хорової музики та його невсипущу працю в організації цілого ряду хорів.

Пані А. Лесь і Г. Боровик прегарно виконали діялог „Грішниця" Лесі Українки, а пані Г. Боровик віддеклямувала „Контра спем сперо" цієї самої авторки. Головною атракцією був виступ молодої співачки Христі Терен-Юськів, яка при фортепіяновому супроводі проф. Ю. Цибрівського відспівала чотири композиції. Гарно звучав її молодечий голос, та мала заля не могла дати правдивого ефекту. Панна Христя диспонує прегарним голосом із великим діяпазоном і при солідному вишколі стане справжньою окрасою нашого вокального сектора.

На закінчення проф. Ю. Цибрівський відіграв деякі твори Д. Січинського як „Дума про Нечая", „Пісне моя", „Похоронний марш", а інші твори цього ж композитора були відіграні на пластинках.

Ця прегарна культурна імпреза не стягнула стільки публіки, як на це заслуговувала.

Д-р Михайло Снігурович.

Кліфтон, Н. Дж.

СЕСТРИЦТВО ЗА РОБОТОЮ

Слово йде про сестрицтво при Українській Православній Церкві Покрови Пресвятої Богородиці.

На Загальних Зборах сестрицтва 2 січня 1966 року обрано нову управу в складі п. Е. Решетняк — голова, Г. Омельченко та О. Кононенко заступниці голови, С. Марченко — секретар, та Г. Головашенко — скарбник. Настоятель парафії входить до складу Управи, як почесний голова сестрицтва.

З першого дня свого існування сестрицтво активно взялось до роботи. Управі в її роботі допомагають всі сестриці. Основна постійна робота має напрямок добувати гроші для сплачення боргів за новонабутий храм. Для цього кожної неділі сестрицтво готує обіди, в меню яких входять, крім іншого, обов'язково вареники та голубці. Продаж цих страв дає постійно прибуток касі сестрицтва. 9-го січня сестрицтво з Церковним Урядом влаштувало ялинку для дітей та обід, чистий прибуток з я-того ц. р. відбувся запусний обід, чистий пйибуток з якого сестрицтво пожертвувало на будову іконостасу.

16-го березня влаштовано лекцію писання великодніх українських писанок, на яку численно зібрались діти й дорослі; деякі діти після першого показу дуже зацікавились і написали гарні писанки. Про ці лекції написано в місцевій американській газеті.

Найкращою культурною подією в нашій парафії був показ українського мистецтва. В ньому брали участь власники української крамниці в Пассейку п-во Бабій, які привезли писанки, вишивки, кераміку, тризуби та поштівки. Були різьблені тризуби й нашого парафіянина Миколи Корнійчука. Головне ж наші парафіянки пані Корнійчук, Онацька, Тесленко та інші виставили свої численні мистецькі прекрасні і дехто вишивки (обруси та килими) вишивки. Деякі з них одержали раніше премії в Києві. Не бракувало і картин з українською тематикою. Парафіяни зрозуміли цінність цієї атракції й попривозили з хат досить великі картини. Заля виглядала прекрасно, як найліпша чудова писанка. Про цю виставку попередньо оголошено в місцевій газеті і її відвідало багато гостей. Серед численної публіки був і репортер з газети „Геролд Нюз". Вишивки були стилеві, українських взорів, але нема куди правди діти було й декілька котиків та песиків, вишиваних для подушок, але напевно і ці котики були українського походження. Сестрицтво пл я н у є влаштувати в короткому часі весняну забаву.

Слід ще зазначити, що Українську Православн у Церкву куплено за допомогою позички, яку парафіяни дістали від Українського Народного Союзу в Джерзі Сіті.

О.л. Кононенко

СЕНАТ ПРОТИ ОБ'ЄДНАННЯ РЕЗЕРВИ З КРАЙОВОЮ ҐВАРДІЄЮ, як це видно з голосування в Сенатській Підкомісії Готовости, яка одноголосно відкинула плян Департаменту Оборони об'єднати армійські резерви з Крайовою Ґвардією. На думку Підкомісії урядовий проєкт в цій справі має більше некорисних прикмет як корисних. Цю Підкомісію очолює сенатор Стенніс із Міссіссіпі, він критикує секретаря оборони Роберта МекНамару за те, що плянує зменшити число резервістів із 700,000 до 550,000, і після того об'єднати резерву, яка є під командою армії, з Крайовою Ґвардією, що підлягає стейтам.

150 ЕСПАНСЬКИХ ДУХОВНИКІВ ЗГОЛОСИЛИСЬ НА АВДІЄНЦІЮ до 76-літнього архиєпископа Ґреґорія Модреґо в Барцельоні, прохаючи офіційного засудження ним брутальности еспанської поліції, яка в середу минулого тижня побила 120 священиків, які виступили в обороні студентів, що демонстрували проти режиму та мали сутичку з поліцією. Низові еспанські духовники вказують на обурення вірних проти існуючого режиму генерала Франка, який закрив барцельонський університет і фізичними засобами здавлює студентський рух.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПОЇХАВ до Савді Арабії з відвідинами до тамошнього короля Фейсала. Ці відвідини пояснюють, як дальший крок у монтуванні так званого „мусульманського бльоку" — Савді Арабії, Йорданії, Туреччини, Ірану і Пакістану — зверненого проти імперіялістичних затій Єгипту та його сателітів — Сирії і республіканського Ємену. Йорданська преса натаврувала виступ совєтського прем'єра Косиґіна, що критикував той „мусульманський союз". Косиґін саме тепер перебуває в Єгипті, що його збройна сила оперта на совєтських доставах. Єгипетський президент Нассер саме кілька днів тому погрожував збройною інвазією проти Савді Арабії, яка підтримує рух монархістів в Ємені.

Успіх Юрія Стахова

Юрій Стахів

Юрій Стахів, член 59-го Від. УНСоюзу в Бріджпорті, Конн., брав участь в конкурсі акрдеоністів стейту Коннектикат, який відбувся 26-27 березня в столиці Гартфорді, організован и й кожного року Музичним Учительським Товариств о м стейту Конн. В конкурсі беруть участь всі музичні акордеонові школи стейту.

Наш молодий Юрко змагався в групі 15-літніх заавансованих, в якій було 23 змагуни, Юрко здобув першу нагороду і перше місце. Виконували вони композиції технічно трудні в присутності суддейської комісії і публіки. Точки 98 — перше місце, 2-ге 97 і третє — — 96-95.

Молодому нашому акордеоністові бажаємо гарних успіхів на будуче. Юрко є також активним членом пластуном - юнаком осередку Бріджпорт, також змагається в юньйорах спорт. Товариства УСК Бріджпорт.

Юрко є сином Мирослава і Дарії Стахових та онукою відомого дириґента оркестри і громадянина дир. Івана Козака.

Ціла родина п-ва Стахів є членом УНС 59-го Від. Бріджпорт.

Михайло Галькевич,
секретар 59-го Відділу

В'ЄТНАМСЬКІ БУДДИСТИ ПРОСЯТЬ ЗДА ІНТЕРВЕНІЮВАТИ ПРОТИ УРЯДУ КАО КІ

Сайґон. — Головний буддистський монах Тіч Трі Кванґ передав в американському консуляті в місті Гуе, яке є другим після Данангу центром антирежимового руху буддистів, меморіял до американського уряду з просьбою, щоб Америка заявилась проти теперішнього центрального уряду у Південному В'єтнамі, який повів репресії проти буддистів. Несподіване обсадження Данангу льояльними урядовими військами загострило внутрішньо-політичну ситуацію у Південому В'єтнамі. У самому Данангу буддисти переводять успішний генеральний страйк, який доказує ворожість мешканців того міста супроти центрального режиму летунського маршала Нгуєна Као Кі. Однак у Сайґоні проголошений буддистами генеральний страйк не вдався. Зрештою, буддисти й інші опозиційні проти військового режиму елементи покищо стримуються від будь-яких рішучіших антирежимових актів. Один з впливових буддистів Тіч Тієн Мінг закинув одверто урядові Нгуєна Као Кі „зрадництво" супроти буддистів і одностороннє зламання політичного перемир'я військовою акцією проти Данангу. Голова буддистів в Сайґоні, Тіч Там Чав, перебуває на конґресі буддистів в Цейлоні і сайґонські буддисти чекають на його поворот. Американські власті покищо зберігають мовчанку і тримаються здалеку того нового внутрішньо-в'єтнамського конфлікту, але американські сенатори й конґресмени та вся американська преса не скривають свого стурбування тим несподіваним новим ходом подій. З американського боку підкреслюється, що уряд Нгуєна Као Кі перевів військовий наступ проти Данангу в найбільшій тайні перед американськими цивільними і військовими чинниками в Південному В'єтнамі. Президент Джансон нараджувався над новоствореною ситуацією з своїми найближчими співробітниками — державним секретарем Діном Раском, секретарем оборони Робертом МекНамарою і іншими. Амбасадор Генрі Кебот Ладж мав відлетіти назад до Сайґону у вівторок 17 травня. Він відмовився заявити будь-що про ці останні події у Південому В'єтнамі. Зізнаючи на конґресовій Комісії для закордонних справ він признав, що просив Президента прислати більше війська до В'єтнаму.

ЗДА втратили у В'єтнамі 347 літаків

З американської сторони офіційно проголошено, що від лютого минулого року, коли розпочато налети проти Північного В'єтнаму, над Північним В'єтнамом розбились 243 американські машини. Всі вони — за винятком тільки двох — були збиті наземним протилетунським вогнем, а совєтські протилетунські ракети поцілили тільки два літаки. Над Південним В'єтнамом американські летунські втрати були від січня 1961 — 104 літаки, ото ж разом 347 машин. Американські військові коментатори стверджують високу вартість північно-в'єтнамської протилетунської оборони.

Українська громада в Дітройті вшанує пам'ять Гол. От. С. Петлюри

Дітройт. — Місцева українська громада вшанує пам'ять гол. Отамана Симона Петлюри в 40-ові роковини з дня його трагічної смерти урочистою Академією в дні 22 травня ц. р. о годині 4-ій по пол. в залі Українсько-Амер. Осередку при вул. Карпентер. Доповідачем буде інж. Євген Пастернак. У вокальній частині виступлять: пані В. Биковець (сопрано), хор церкви св. Андрея, Капеля мол. Бандуристів під дир. П. Китастого і декляматорка арт. К. Кревуцька-Бранка. В катедрі св. Покрови і в церкві св. Андрея будуть цього дня в год. 12 пол. відправлені Панахиди за спокій душі сл. п. Симона Петлюри. Головою Ділового Комітету є ген. М. Крат, а секретарем — В. Колосюк.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КОНЕКТІКАТ

Ню Гейвен, Коннектікат. — В неділю, 19-го червня в місцевості Ансонії, в парку „Варшава" відбудеться Український день стейту Конектікат, що його заініціювала парафія католицької церкви св. Михайла в Ню Гейвені. Полеву Службу Божу відправить Єпископ Йосип Шмондюк.

В Парижі відбувся XIV Конґрес ОУРФ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Чулевич. Після вибору комісій, Конґрес вислухав звіти з діяльности Головної Управи, що їх подали гол. А. Тарасюк, та з праці на зовнішньому відтинку І. Попович. Після звітів і доповіді І. Поповича на тему „Нові завдання ОУРФ" — розвинулася широка й ділова дискусія, в якій брало участь 28 дискутантів. Основною темою дискусій були: професійна проблематика, і профспілковий вишкіл, посилення праці на зовнішньому відтинку та відносини, які витворилися останніми часами в оточенні ОУРФ.

По уділенню абсолюторії уступаючим керівним органам, Конґрес вибрав нову Головну Управу ОУРФ в складі: Почесні й голова — основник ОУРФ референт зовнішних зв'язків і професійних справ, з правом рішаючого голосу — І. Попович, Фриз Микола — голова, Форсік Олекса — заступник голови, Семенюк Степан — генеральний секретар, Тарасюк Андрій — фінансовий референт; Члени Головної Управи: Дратвінський Т. Морґус О., Пастернак Теодор, Білогоцький Богдан, Бідник Теодор і Левчук Василь. До Контрольної Комісії увійшли: Базюк Микола — голова, члени: Гриців Іван та один член Філії-Париж. Головна Рада ОУРФ — складається з Голів Філій і Гуртків, членів Головної Управи і Контрольної Комісії. Конґрес прийняв ряд резолюцій та рішень.

В суботу вечером, 7 травня відбулося Ювілейне прийняття для делеґатів Конґресу, членів та гостей.

ДІТРОЙТСЬКИЙ „ОРЛИК" ПЕРЕМІГ БАВАРІЮ 4:0

Дітройт. — У футбольних змаганнях, що відбулися тут у неділю 15 травня ц. р. р., сумівська футбольна дружина „Орлик" перемогла дітройтську футбольну команду „Баварія" із вислідом 4:0 в користь „Орлика". Ворота — перші і другі — здобув Максим Стрихар і треті Олекса Стрихар.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ТРАВНЯ 1966 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. — Управа.

СУБОТА, 21-го ТРАВНЯ 1966 р.

ЧЕСТЕР, Па. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 156-ий Відд. о год. 7:30 веч. На порядку дня, маємо дуже важні справи до полагодження. — В. Новак, секр.

НЕДІЛЯ, 22-го ТРАВНЯ 1966 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Вінярського на 482 Мейн вул. в Патерсоні. Просимо членство прибути на збори. — І. Бурний, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2 по пол. в залі Укр.-Амер. Клюбу, 292 Гудсон Евня. Проситься чл. прибути на збори та вирівняти свої залеглі вкладки. На зборах буде звіт делеґатів з 26-ої Конвенції УНС. — В. Колданський, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 97 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі, 47 Говп Аве. Проситься членство прибути на збори. — Управа.

АКРОН, Огайо. Збори 294-го Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі, 1866 Бравн вул. — Т. Кост, предс., С. Мотрович, кас., В. Пулк, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 ранку при Фільмор і Онейда вул. Проситься чл. брати участь в зборах і вплачувати вкладки на час до 25-го кожного місяця. Побір чл. вкладок відбувається кожної неділі у вище згаданому часі і приміщенню. — І. Була, гол., п-ні М. Гаравус, фін. секр., П. Гаравус, кас.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія — 288 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Горож. Клюбі, 817 Lynn Ave. Проситься членство прибути на збори та вирівняти членські вкладки. — А. Данилюк, предс., В. Заґвоський, кас., Д. Мушастий, секр.

✝

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

СЕМЕН ВЕЛЬҐАН, член Б-ва св. о. Николая — Відд 167 УНСоюзу в Толідо, Огайо, помер 14 березня 1966 року проживши 64 роки. Покійний народився в с. Медвідівцях, пов. Бучач, Зах. Україна. Полишив у глибокому смутку дружину Анастазію, дочку Анну і трьох синів. Похорон відбувся 19 березня 1966 р. з похорон. заведення до Укр. Катол. Церкви св. Михаїла в Россфорд, Огайо при участі родини, членів Відділу, приятелів та знайомих на цвинтар Кальвари Семетері.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ТЕОДОР СТАСІЦЬКИЙ, довголітній і активний член Тов. Запорозька Січ — Відділу 371 УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж. помер несподівано 10 квітня ц. р. на 73 році життя Покійний походив родом зі села Заланів, Рогатинщина, Зах. Україна. Покійний завсіди брав живу участь в громадському житті в Нюарку і живо інтересувався життям нашої еміґрації. Покійний залишив в горю дружину Анастазію, дві замужні дочки і двоє внуків. Похорон відбувся з похоронного заведення Литвина 13 квітня ц. р. на цвинтар в Уніон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Баранюк, секр.

СТЕФАН ЯВОРСЬКИЙ, довголітній член Бр. Сош. Св. Духа — Відд. 295 в Акрон, Огайо, помер 27-го березня ц. р. залишивши синів Івана і Павла і дві доньки, Катарину Малюк і Марію Жуковську в Акрон, Огайо, сестри Анну Боднар і Молли Павлов в Ню Джерзи. Покійний був тихої вдачі і добрий член згаданого Бр. Похорон відбувся 29 березня 1966 р при участі родини, членів Бр. і много знаних з церкви св. Духа на цвинтар Св. Хреста в Акрон, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Пулк, секр.

ГАРАСИМ ДЗЯВРОНИК, довголітній член Б-ва св. о. Миколая — Відд. 106 УНС. в Шикаґо, Ілл. помер 29-го березня 1966 року на 82-му році життя. Роджений в селі Розділ, пов. Жидачів, Західна Україна, До ЗДА прибув 1910-го року. Вступив в члени УНСоюзу 1915-го року. Рівнож і до Б-ва св. о. Миколая 106 Відділу що був членом 51 років. Покійний полишив у великому смутку дочку Марію замужну за Василя Далей з роду Дужанський, внука Василя Гери Далей і внучку Марилін Баус і 4-ри правнуків. Похорон відбувся 2-го квітня ц. р. з похоронного заведення до Катедри св. о. Миколая, а відтак на цвинтар св. Миколая на вічний спочинок, при участі родини, кревних і знакомих та членів Відділу. Нехай земля буде йому легкою.

Вічна Йому Пам'ять!
Г. Дацьків, секр.

МИХАЇЛ ТУРКО, член Б-ва св. о. Миколяя — 106 Відд. УНСоюзу в Шикаґо, Ілл. помер 20-го березня 1966 р. на 78 році життя. Народжений в селі Розділ, повіт Жидачів, Західна Україна. До ЗДА прибув 1910 року. До УНСоюзу і Б-ва св. о. Миколая вступив 1915 року, був членом УНСоюзу 50 років. Покійний полишив у великому смутку жену Анну, сина жонатого Флоріяна і жену Еленор, дочку замужну Марію і її мужа Баґр, дочку замужну Емілію і її мужа Робінсон, дочку замужну Еленор і її мужа Й. Шмирко. Полишив 12-ть внуків і 2-х правнуків. Похорон відбувся 24-го березня 1966 р. з похоронного заведення до Катедри св. о. Миколая, при участі родини, кревних, знайомих і членів 106 відд., а відтак на Вічний Спочинок на цвинтар св. о. Миколая, Гігінс Ровд і Десплейн Рівер. Нехай земля буде Йому легкою.

Вічна Йому Пам'ять!
Г. Дацьків, секр.

ВАСИЛЬ БРОДСЬКИЙ, довголітній член 97 Відд. УНС в Пассейку, Н. Джерзі. Народжений 1888 р в селі Стрілечі Старі, пов. Бібрка, Зах. Україна помер 25-го березня 1966 р. Покійний був 2 рази делеґатом на Конвенції УНС. Примірний муж і патріот. Полишив у смутку дружину Анастазію, 2 синів Николу і Михаїла, дві невістки і 6 внуків. Похорон відбувся 28 березня з укр. православної Церкви св. Вознесіння в Пассейку.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ІВАН ІВАНЮК, член Т-ва св. Івана Хрестителя — Відд. 230 УНС в Йонґстави, Огайо помер 23 лютого 1966 по тяжкій недузі на 66-ім році життя. Покійний родився 3-го липня 1899 р. в с. Гомяківка, Коломия, Україна. До Америки приїхав 1951 р. і вступив в українські Організації і до УНСоюзу. Був щирим українцем. Він полишив в глибокому смутку дружину Василину, сина Миколу з дружиною, 4 внуків та три сестри в Европі. Похорон відбувся в суботу 26 лютого при участі родини і членів із Церкви Пресвятої Тройці, похоронено тіло на цвинтарі Кальварія.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

РОЗАЛІЯ НІКОЛС, довголітня членкиня УНДому — 316 Відд. УНС в Рочестері померла 6 березня 1966 р. Народжена 1887 р. в Рогатині, Зах. Україна, вступила до Т-ва 1925 року. Була свідомою і активною членкинею Т-ва в громадськім житті. Брала участь в аматорських гуртках при Т-ві і була доброю аматоркою. Була організаторкою-піонеркою жіночого Т-ва ім. Лесі Українки й була довший час у його проводі. Користувалась загальною пошаною, бо була не тільки доброю працівницею, але й доброю дружиною та матір'ю своїх дітей. Покійна полишила в глибокому смутку сина Григорія і доньку Марію.

Вічна Їй Пам'ять!
Уряд Т-ва

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

ПРИЗНАВСЯ ДО ІНТИМНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ІЗ НІМКЕНЕЮ Ґердою Мунзінґер канадійський міністер оборони 49-річний П'єр Севіньї під час переслухань в суді, на якому присутня була і його жінка. Але колишній міністер в консервативному уряді прем'єра Діфенбейкера Севіньї твердив, що він під час знайомства з цією німкенею не був нельояльним до Канади і не пошкодив безпеці своєї країни. На суді стверджено, що Ґерда Мунзінґер була проституткою, що того самого вечора, коли в неї був міністер Севіньї, вона прийняла ще трьох інших гостей, які їй за цю гостину заплатили. Севіньї заспав був у Ґерди, і збудився аж огод. 4.30 по півночі, прийшовши до неї о год. 12.30 по півночі. Ця несмачна справа є сенсацією не тільки в Канаді.

ТАРЗАН, ч. 5622. Проти двох пантер!

З тваринною хитрістю обидві пантери так кружляли, щоб їхня жертва була між ними. Тарзан бачив тільки одну можливість . . .

Він швидко шпурнув ножем у грудну сітку кота . . .

А після того своєчасно обернувся, щоб оборонитися проти схоплення іншими щелепами!